

[Kulturministeren]

Europarådets arbejde har udgangspunkt i Menneskerettighedskonventionen og Kulturkonventionen. Europarådet er først og fremmest et forum for debat, information, analyser og dokumentation på samme måde som OECD. Europarådet er ikke og har aldrig været tænkt som et handlekraftigt organ til gennemførelse og styring af projekter. Dets formål og organisation, apparat og økonomi ligger således langt fra det økonomiske EF-samarbejdet, som vi kender det.

Der synes gennem de senere år i Europarådet og navnlig i dets sekretariat at være opstået visse konkurrencebetonede frustrationer i forhold til det økonomisk stærke EF. Regeringen deler ikke denne opfattelse. Europarådet og EF kan udmærket eksistere side om side. Det vil oven i købet kunne indebære en styrket kulturindsats i Europa, men det forudsætter, at man både i Europarådet og i EF er indstillet på at koordinere arbejdet og supplere hinanden, og det forudsætter, at der sker en koncentrering og effektivisering af arbejdet i Europarådet.

Set ud fra et kulturpolitisk synspunkt finder regeringen tillige, at Europarådet har specielt gode muligheder for dialog og samarbejde med Østlandene. De nordiske lande har hver for sig og i fællesskab gennem de senere år forsøgt at få Europarådet til at arbejde ud fra disse nødvendige koncentrationsbehov. Europarådet har igennem mange år haft for mange og for små programmer, hvilket har givet anledning til manglende effektivitet og resultater. Også fordi Europarådets økonomiske muligheder er meget bekedne, er det nødvendigt at koncentrere programmerne og at koordinere arbejdet i de øvrige internationale fora.

Hovedproblemerne og de vigtigere initiativer på kulturområdet er meget ofte de samme i de enkelte europæiske lande og derfor også i de forskellige samarbejdsorganer i Europa. Man vil derfor ofte opleve, at de samme hovedspørgsmål samtidig drøftes nationalt, i det nordiske samarbejde, i EF og i Europarådet. Hvis tingene koordineres rigtigt – og det vil regeringen fortsat arbejde for, bl.a. sammen med de ø andre nordiske lande – kan der imidlertid blive tale om en slags positiv overlapning til gavn for kulturen i Europa. Som eksempler på, at en sådan koordinering har virket eller vil kunne virke fremmende for et bredt europæisk samarbejde, vil jeg nævne følgende igangværende projekter:

Europarådet har netop etableret en fond til støtte af distribution og produktion inden for film og tv. Selv om deltagelse har været frivillig, er der en meget bred opbakning, idet foreløbig 13 af Europarådslandene deltager aktivt, herunder med økonomiske bidrag til fonden. Det er heller ikke uinteressant, at EF-Kommissionen bidrager med et beløb til fonden. Blandt de nordiske lande har Sverige og Danmark været aktive i forberedelsen. Finland, Island og Norge forventes at deltage.

EF har iværksat et pilotprojekt på det audiovisuelle område, det såkaldte mediaprogram. Programmet skal undersøge den faktiske situation og det fremtidige behov inden for forskellige dele af det audiovisuelle område, altså inden for både film og tv. Programmet omfatter delprojekter inden for distribution i Europa, uddannelse, manuskriptstøtte og finansiering af produktioner. Professionelle på området i Danmark er aktivt involveret i mediaprogrammets forskellige delprogrammer. I denne sammenhæng er det vel heller ikke uinteressant, at Nordisk Ministerråd netop har taget principbeslutning om at etablere en nordisk støttefond for film og tv i en 5-årig forsøgsperiode.

Et andet eksempel er sammenhæng mellem Europarådets tv-konvention og EF's tv-direktiv, som kommunikationsministeren senere i dag vil vende tilbage til.

De nævnte projekter er efter regeringens opfattelse konstruktive eksempler på, at overlappings i arbejdet inden for Europarådet og EF ikke nødvendigvis er overflødig dobbeltarbejde, men tværtimod kan være fremmende for et bredt europæisk samarbejde.

Regeringen vil derfor fortsat arbejde for at fremme initiativer på kulturområdet samtidig i Norden, i EF og i Europarådet. Det ville være godt, om vi kunne nå så langt, at det var naturligt, at initiativer i henholdsvis Norden, EF og Europarådet kunne samordnes for at give initiativerne den bedst tænkelige europæiske udbredelse. Jeg så også gerne, at initiativerne kunne bredes ud til de østeuropæiske lande.

De nordiske lande har i øvrigt også et tæt samarbejde på kulturområdet i andre internationale organisationer. Dette gælder bl.a. den kulturelle del af opfølgningen af konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa.

Jeg vil til slut nævne, at der i Nordisk Ministerråds rapport Norden i Europa nr. 2 til Nor-